
NABŁĄDZIĆ SIĘ (3) *vb pf*

part praet act nabłądziwszy się (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Pf od „błądzić” ‘błąkać się’ z formantem na- + się wyrażającym nadmierność (3) : Nieprzyjaciele nabłądziwszy się po leśnie/ nie rychło się zeszli do wojska *BielKron* 341; gdy okręth gdzie nabłądziwszy się przybije się do brzegu iakiego/ tedy oni co z niego wyliadają z radością po ziemi biegają *RejZwierc* 176v.*

*W przen (1) : ktory [okręth] nabłądziwszy się s tobą po tych frogich burzliwościach światá tego/ ma cie doprowadzić do wdzięcznego portu swoiego. *RejZwierc* 176v.*

Synonimy: nabłąkać się, natulać się.

Formacje współrdzenne cf BŁĄDZIĆ.

KCh